

عنوان مقاله:

عرض ذاتی؛ چرایی تفاوت دیدگاه صدرالمتالهین و علامه طباطبایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی در حکمت معاصر با محوریت علامه طباطبایی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رضا اکبریان

رضیه سادات امیری - مدرس گروه معارف، موسسه آموزش عالی آل طه، تهران

خلاصه مقاله:

یکی از کلی ترین و مبهم ترین اصطلاحات فلسفی مفهوم «عرض ذاتی» است. ملاصدرا اعراض ذاتی را محمولاتی می داند که بدون واسطه یا به واسطه امری مساوی عارض موضوع می شوند. اما علامه هر نوع واسطه در عروضی را مانع ذاتی بودن محمولات دانسته و تساوی محمول با موضوع در علوم حقیقی را ضروری می داند. مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی به این پرسش پاسخ می دهد که تساوی محمول با موضوع چه لوازمی دارد که علامه طباطبایی به خلاف ملاصدرا بر ضرورت آن تاکید می کند. رهیافت به دست آمده از پژوهش نشان می دهد توسعه قلمرو فلسفه، لزوم دستیابی به یقین منطقی در «فلسفه الهی»؛ و حکایت موجود از وجود بدون ماهیت، از عوامل تمایز تلقی علامه طباطبایی از عرض ذاتی نسبت به ملاصدرا است.

کلمات کلیدی:

عرض ذاتی، فلسفه، وجود، ماهیت، علامه طباطبایی، ملاصدرا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1488473>

